MAGAZIN sportiv
SP

A.M.E.F.A. de ieri și de azi

Dacă veniți vreodată prin Arad, treceți neapărat și pe la terenul de sport din spatele uzinei „Gh. Dimitrov". Sînt sigur că o să vă placă ce o să vedeți. De pildă, atleții. Sînt poate cei mai harnici. Pe teren, alături, fotbaliștii. E drept că nu aduc mereu bucurii numeroșilor lor suporteri, dar cei de la A.M.E.F.A. sînt optimiști. Nici nu pot fi altfel cînd au atîția juniori talentați. De luptători ați auzit? Desigur că da. Cîțiva dintre ei sînt doar printre primii în țară. Apoi, trebuie neapărat să amintim de scrimeri, trăgători, șahiști, popicari și boxeri care aduc numeroase satisfacții muncitorilor din această întreprindere. Am lăsat intenționat la urmă campionatul întreprinderii, care este o adevărată întrecere de mase. La el participă sportivii din 12 secții de producție!

Asociația sportivă UVA-A.M.E.F.A. poartă numele unei grupări ce a fost înființată prin anul 1911. Știți cum se făcea pe atunci sport? Dar în anii de mai tîrziu, pînă la 23 August 1944? Zilele trecute am discutat cu un muncitor de aici, de altfel cunoscut iubitorilor de fotbal: B. Auer. Iată ce ne-a spus:

— Pe atunci eram singura echipă muncitorească din orașul Arad. Aveam în spate simpatia miilor de muncitori și în fața noastă ura înverșunată a patronilor și a oficialităților. Cînd am intrat în echipă eram încă ucenic. Directorul școlii dăduse dispoziții categorice: „Să nu care cumva să vă prind că faceți sport la ăia!" Prin „ăia", el înțelegea asociația sportivă a muncitorilor. Și noi totuși făceam sport. Fugeam de la cămin și ne întorceam pe ascuns. In 1936, înfruntînd tot felul de necazuri și greutăți materiale, echipa de fotbal A.M.E.F.A. a ajuns în fruntea uneia din cele două serii ale diviziei A la fotbal. Ultimul meci era mai mult o... formalitate: la Brăila, A.M.E.F.A. se întîlnea cu D.U.I.G., ciuca bătăilor în acel an. Pe cei care conduceau atunci treburile sportive îi înspăimînta însă pur și simplu perspectiva ca o echipă muncitorească să devină finalistă și — poate — să cîștige chiar campionatul țării. Ei au aranjat atunci cu arbitrul meciului, un anume Costel Rădulescu, ca jocul să nu fie cîștigat pentru nimic în lume de A.M.E.F.A. Arădenii au marcat trei goluri, dar după fiecare gol urma cîte un... 11 m pentru D.U.I.G. care, în asemenea condițiuni, cu trei penaltiuri, a cîștigat pînă la urmă cu 4–3. De multe ori Siguranța nu se sfia să ne aresteze oamenii chiar din cabină, înaintea meciurilor. Noi totuși nu ne-am descurajat. Nu ne speria nici faptul că nu aveam antrenor și nici că cele patru echipe ale noastre jucau cu o singură garnitură de bocanci. Astăzi, mă bucură deopotrivă și pe mine, ca și pe numeroșii tineri ai întreprinderii noastre, minunatele condiții de a face sport create de regimul nostru.

Așa mi-a vorbit un vechi sportiv. Așa se făcea pe vremurile acelea sport. Punînd față în față prezentul cu trecutul, tineretul nostru trebuie să prețuiască și mai mult excelentele condiții asigurate de partidul nostru iubit pentru practicarea sportului.

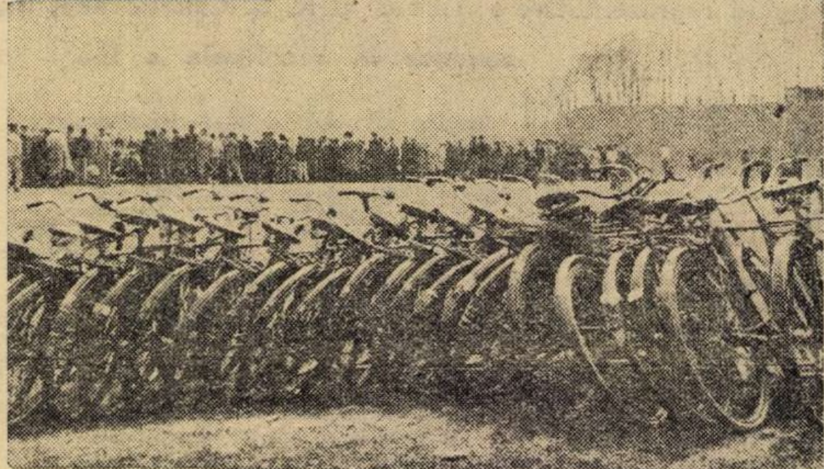
ION PIETRARU

LA MECI...

O imagine dintr-unul din satele raionului Roman...

Sute de tineri au venit să vadă meciul de fotbal pe care îl susțin tovarășii lor de muncă. Zecile de biciclete parcate în vecinătatea terenului de fotbal ne arată că acum, pentru tot mai mulți tineri, drumul de acasă la „meci" și înapoi nu mai reprezintă o... problemă, chiar dacă echipa joacă „în deplasare", în satul învecinat.

...Lumină electrică... Aparate de radio și de televiziune... Sute și sute de biciclete... Cine ar mai recunoaște satul de odinioară, cufundat în beznă, în sărăcie?...

In 4 rînduri

Campionului olimpic de lupte Dumitru Pîrvulescu

El pe saltele permanent
Intrece orice partener,
Căci lui nu-i place-n clasament
Să se găsească la... parter.

Ana Roth a stabilit un nou record republican la aruncarea greutății

Aceasta e realitatea
Și toată lumea-i de acord:
Concomitent cu greutatea,
Ea aruncă... vechiul record!

Echipa de rugbi I.T.B. obține frumoase victorii în campionatul republican

Le-adresează spectatorii
Următoarea invitație:
I.T.B.-ul la victorii
Să nu aibă nici o... stație.

V. D. POPA

„Decalogul" chibițului la șah

Clubul uzinelor „Independența" este cel mai frecventat de iubitorii șahului din Sibiu. În fiecare seară găsim aici alături de muncitorii uzinelor și elevii școlilor profesionale, pe „veteranii" șahului — pensionari care practică acest sport al minții de ani și ani de zile. Totdeauna, în spatele celor zece perechi de „luptători" se află un și mai mare număr de spectatori care „chibițează" cu pasiune peripețiile luptelor de pe tablele de șah, toată asistența fiind învăluită în nori denși de fum de tutun. Aprecierile, sfaturile mai mult sau mai puțin insistente, pînă și indicațiile categorice de a muta cutare sau cutare figură curg din belșug, fiind întrerupte adesea de hohote de rîs provocate de ripostele glumețe sau de tînguirile comice ale celor încleștați în luptă... Veselia și voia bună creează, desigur, o atmosferă plăcută pentru cei ce vizitează clubul „Independența", însă trebuie să recunoaștem că pentru acei ce ar dori să practice șahul în mod mai serios, în condiții bune, atmosfera aceasta reprezintă unele inconveniente.

Discutînd despre aceasta cu unul din partenerii mei — pensionarul M. — acesta, fiind de acord cu punctul meu de vedere, mi-a povestit că în trecutul îndepărtat, mai precis, înaintea celui de al doilea război mondial, a avut plăcerea să converseze despre același subiect cu marele nostru scriitor Mihail Sadoveanu, care a poposit un timp la Sibiu. Cu această ocazie maestrul i-a făcut cunoscut următorul „Decalog al chibițului", întocmit de d-sa „spre urmare", dar — după cum mi se pare — nepublicat pînă în prezent.

După părerea maestrului Sadoveanu, un „chibiț" are următoarele îndatoriri:

1) Să tacă;
2) Gesturi să nu facă;
3) Orice sfat să lese;
4) Să n-atingă piese;
5) Să nu fredoneze;
6) Să n-aprecieze;
7) Să nu facă glume;
8) Să nu ne afume;
9) Să nu facă semn;
10) Să fie de lemn!

A. I.

DIN VREMURI APUSE

● Ciclistul francez Fleuret, revenit la Paris după participarea sa la „Turul Romîniei" din 1935, acordă un interviu unui ziar, declarînd printre altele: „Pe șoselele Romîniei se așterne un praf de 20 de centimetri. Nu am avut nici un pic de ploaie și mulțumesc cerului, căci dacă praful se transforma în noroi, am convingerea că nu am mai fi putut avansa... In orașe eram găzduiți în cazărmi și jandarmerii, în condiții indestructibile... Paturile nu aveau decît o pătură subțirică cu care ne înfășuram, fiindcă somierele erau simple scînduri... In Romînia bicicletele sînt foarte scumpe. In afară de București, în nici un oraș nu se poate cumpăra o roată, o șa... La București am alergat pe un motodrom de pămînt, botezat velodrom în acea zi pentru nevoile cauzei".

● „Deși ne mai despart 10 luni — notează „Gazeta Sporturilor" din 26 septembrie 1935 — totuși participarea Romîniei la Jocurile Olimpice rămîne un mare semn de întrebare. Fără un leu în casa Comitetului Olimpic și fără nici o pregătire sportivă, în timp ce alte națiuni strîng fondurile de ani de zile și își pregătesc echipele, este natural să fii sceptic asupra participării reprezentanților noștri".

● In legătură cu participarea unei echipe de cicliști romîni la „Turul Franței" 1936, federația romînă de specialitate publică un comunicat în care declară că nu poate subvenționa această deplasare. Dacă vreo persoană sau vreo asociație intenționează să pună la dispoziție fondurile necesare, federația nu are nimic împotrivă, dar se opune listelor de subscripție.

● „Gazeta Sporturilor" din 5 mai 1936, despre situația turismului romînesc: „Țara noastră prezintă acel paradox al numărului cel mai redus de turiști și alpiniști, față de frumusețile naturale cu care multe țări s-ar putea mîndri. Cauza acestei curiozități trebuie căutată în starea precară în care se află drumurile noastre, în greutățile de deplasare pe care le întîmpină turiștii și în specula nepermisă care se practică în stațiunile de munte și mai ales în puținele adăposturi pentru turiști de pe coamele munților. Pentru un pat prost se plătește mai mult ca la „Athenée Palace" din Capitală".

Poșta magazin

GRIGORE PERESCU, MEDGIDIA. — 1) Dumitru Ciobotaru nu mai boxează. Să nu uităm, de altfel, că are acum 35 de ani!. — 2) În meciul cu Franța (scor 4-1 pentru noi) susținut anul trecut de juniorii noștri în cadrul Turneului U.E.F.A., am aliniat următoarea formație: Florea — Ivan, Ilie Stelian, Surdan — Szakacs, Radu — Pîrcălab, Năftănăilă, Gane, Badea, Iacob. — 3) Crisnic n-a apărat niciodată poarta echipei naționale. — 4) Înainte de a veni la Progresul, Soare a jucat la C.S.A. Craiova.

ANTON CSERGO, MIERCUREA CIUC. — 1) Fostul internațional de fotbal Suru joacă acum la Industria Sîrmei Cîmpia Turzii, în categoria B. Și, se pare, că încă le dă... înainte pe postul de aripă stînga, multor jucători din „A"!. — 2) Veți primi răspuns detailat prin scrisoare.

TOADER AUREL, COMUNA TUDOR VLADIMIRESCU. — 1) Un înaintaș, care a pătruns în careu este trîntit la pămînt de un apărător, printr-un atac neregulamentar. În cădere, el împinge mingea cu piciorul unui coechipier, care marchează. Dacă faza s-a petrecut cu repeziciune și n-a fluierat faultul, arbitrul va aplica legea avantajului, acordînd gol. — 2) Echipele care au cîștigat de cele mai multe ori campionatul țării la fotbal: Venus (de 8 ori în decurs de 20 de ani) Chinezul (de 6 ori consecutiv), Ripensia (de 4 ori). După 23 August, un astfel de clasament are în frunte pe C.C.A. (de 5 ori cîștigătoare a campionatului), urmată de U.T.A. (de 4 ori) și Petrolul Ploiești (de 2 ori). „Cupa" a fost cucerită de 6 ori consecutiv de Rapid București (între anii 1936–1942), iar de C.C.A. de 5 ori (de 4 ori consecutiv).

NICOLAE MINEI, IAȘI. — Clasamentul golgheterilor are un caracter statistic. Firește că el oglindește întru-o măsură și eficacitatea unui jucător, dar la fotbal de multe ori e mai mare meritul celui care a trimis pasa, decît al jucătorului care a marcat golul. În orice caz, e bine să se marcheze cît mai multe goluri. După aceea, vom vedea ale cui sînt meritele!

BENI STOIC, COMUNA SECUSIGIU. — 1) Vasile Mariuțan are 26 de ani. — 2) Fostul centru înaintaș al echipei naționale, Gheorghe Vaczi, n-a abandonat fotbalul. El este jucător și totodată și antrenor la echipa C.F.R. Copșa Mică, din regiunea Brașov. Vaczi are acum 39 de ani.

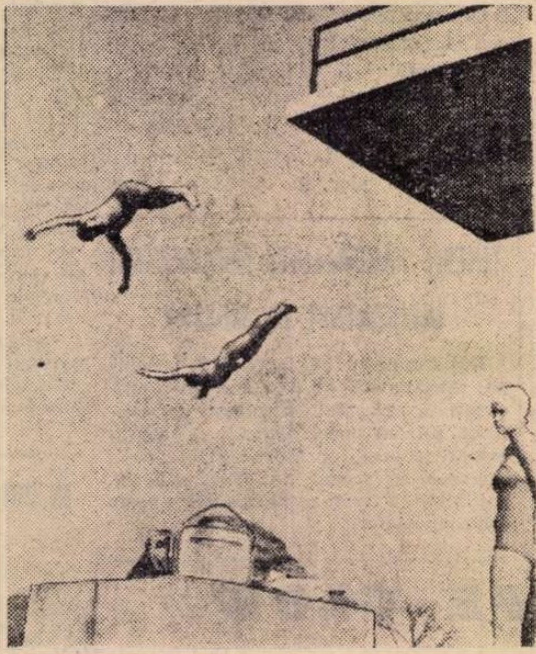
VIRGIL VINTILESCU, IAȘI. — 1) Romînia s-a întîlnit cu Grecia la fotbal, de 8 ori. De două ori, în 1934 la Atena și în 1935 la Sofia, meciurile s-au terminat la egalitate: 2-2. Celelalte 6 partide au fost cîștigate de fotbaliștii noștri: în 1930, la București, cu 8-1, în 1932 la Belgrad, cu 3-0, în 1933 la București, cu 1-0, în 1936 la București cu 5-2, în 1957 la Atena cu 2-1 și tot în 1957, la București cu 3-0. — 2) Ați cîștigat rămășagul: în campionatul 1958-1959, după ce a pierdut în toamnă la Ploiești cu 1-0, în primăvară, „acasă", Farul a cîștigat meciul retur cu Petrolul cu scorul de 2-1. Sînt exacte și amănuntele pe care le-ați reținut asupra meciului de la Constanța. Ați repurtat deci o victorie prin... K.O. asupra colegului dv., care a asistat la meci. Nu putem decît să vă felicităm!

ION POȘTAȘUL

O imagine obișnuită? La prima vedere, da! Și totuși...

Ineditul ei constă în data cu totul timpurie la care a fost făcută: 2 aprilie. Și nu numai atît. Această trambulină de pe care și-au luat zborul doi săritori, face parte din modernul bazin de înot de dimensiuni olimpice inaugurat la Baia Mare. Amănunte suplimentare: 8 culoare, instalație de filtrare și de încălzire a apei, cabine confortabile.

A fost mai mult decît blînd începutul de primăvară 1961. Dar, ca să te simți în primele zile ale lui aprilie ca la... Mamaia în plină vară e o performanță...

Știați că...

...în țara noastră numărul maeștrilor sportului a atins impresionanta cifră de 838 iar cel al maeștrilor emeriți ai sportului 55? Firește, cei mai mulți maeștri emeriți ai sportului — 28 sînt la handbal, sport în care deținem supremația mondială.

...cicliștii romîni au participat la toate cele 14 ediții ale marii competiții „Cursa Păcii"?

...în țara noastră funcționează 52 de școli sportive de elevi care însumează peste 1.700 de tineri și tinere?

...anul trecut delegații mișcării sportive din R.P. Romînă au luat parte la 18 congrese ale federațiilor internaționale? Țara noastră are 19 reprezentanți în conducerile și în comisiile tehnice ale diferitelor federații internaționale.

...la populara competiție de fotbal, „Cupa R.P.R." ediția 1960—1961 au luat parte peste 2.000 de echipe?

Micii fotbaliști de pe strada Toporului...

Virgil stătea ca pe jar.

— Mămico, ud mîine florile. Acum vreau să mă duc puțin...

— Nu ieși din curte! Ce, vrei să am iar vorbe cu vecinii? Destule geamuri ai spart...

— Nu, mămico, de data asta este vorba de altceva. Nu știu pentru ce ne-a chemat astăzi delegatul străzii.

— Ia nu mai scorni atîtea. Știu că ți-e gîndul la minge.

Virgil spunea adevărul. Într-adevăr, în după-amiaza aceea Petre Ion, frezor la uzinele „21 Decembrie", „convocase" pe micii fotbaliști ai străzii pentru a se sfătui cu ei.

— Vreți teren?

— Daaa.

— Atunci fugiți fiecare acasă și veniți urgent cu cazmale, lopeți, roabe, cu ce aveți, pe terenul viran din spatele străzii.

Peste puțin timp, pe locul viran din spatele străzii Toporului din raionul „1 Mai" se deschise un adevărat „șantier". Zeci de copii lucrau de zor. Unii strîngeau pietrele și bolovanii, alții săpau malurile iar cei mai răsăriți cărau cu roabele pămînt și nisip, pentru a umple gropile. In cîteva ore terenul era destul de bine nivelat, iar stîlpii verticali ai viitoarelor porți înălțați la capete. Vechiul maidan se transformase într-un mic teren de fotbal.

— Ce facem, băieți? De unde luăm material pentru barele transversale? Eu nu mai am alți cușaci.

— Am o idee, nea Petrică, sări un băiețandru. Unim cei doi stîlpi cu sîrmă.

Ideea nu prea i-a încîntat dar, în lipsă de altceva, zis și făcut. Niculae Gașpar, Petre Eugen, Mihai Drăghicescu, Cornel Ghiță și alți băieți și-au suflecat mînecile și...

...In tot acest timp, acasă Virgil se frămînta („O fi vreun meci mare sau vreo „deplasare" pe altă stradă?"). Prinse un moment prielnic și fugi... Cînd văzu terenul se întoarse într-un suflet acasă.

— Mămico, mămico, te rog vino să vezi, avem teren. Apoi continuă cu o voce tristă:

— Eu nu am contribuit cu nimic, ce o să zică băieții. Dar mai am o „salvare", dacă-mi dai puțin var. Trebuie să vopsim porțile și să marcăm terenul.

Virgil se lupta din greu cu găleata. Cîteva minute mai tîrziu, după ce barele se uscaseră sub dogoarea soarelui, începea primul meci la două porți. Delegatul străzii și cîțiva părinți priveau la joc atrași de pasiunea cu care se întreceau micii fotbaliști. Un șut puternic sus în colțul porții.

— Gool!

— Ba nu e gol.

— Ba e gol.

— Nea Petrică, spune dumneata a fost gol?

— Știu și eu ce să zic, măi băieți? Sîrma asta e prea subțire. Drept să vă spun nu am văzut dacă a trecut mingea pe deasupra sau nu. Trebuie să facem rost de bare transversale din lemn...

...Partida a fost reluată. Virgil n-a jucat. El face parte din echipa de... pitici. Urmărindu-și colegii mai mari, exclamă: „Să vezi ce campionat al străzilor încingem. Și nu văd cine ne-ar bate. Barem pe ăia de pe strada Măgurei îi avem în buzunar!"

TR. IOANIȚESCU

Instantanee

Redacția și administrația: București, str. Vasile Conta nr. 16, telefon 11.10.05, Interurban 72, nr. 1—2 Intreprinderea Poligrafică Nr. 2, str. Brezoianu 23—25.